

HEMEROTECA DE «LA SALOQUIA» DE 1989 FINS ARA

L'hemeroteca de «La Saloquia» guarda les crítiques de literatura infantil i juvenil que l'escriptor Andreu Sotorra ha publicat en la llarga etapa que va començar el 1989 al Setmanari El Temps i el Suplement de Cultura del diari AVUI, i que després es va ampliar amb la revista Time Out Barcelona o la revista digital Cornabou i altres mitjans com els Clips radiofònics a Catalunya Ràdio o a Ràdio Estel, o digitals a la revista «Clip de Teatre»

Sotorra es defineix com a divulgador de la literatura dels altres. Reivindica la llibertat d'equivocar-se tant quan escriu obra de creació com quan llegeix l'obra d'algú altre i la difon en un comentari crític.

Assegura que no té cap contracte signat com a crític, però sí que té un compromís personal com a autor.

La crítica li ha aportat una visió més aviat poc romàntica del món editorial. Ha tingut accés a informació privilegiada del sector que li ha fet perdre la innocència. Flaira d'una hora estant els textos fets en sèrie per acontentar els comercials, les edicions barroeres que cauen de les mans, els contes mediocres que a partir d'una anècdota s'allargassen com un xiclet... Es manifesta obertament en contra dels llibres amb argument trivial i amb trama poc elaborada. Tot i així no deixa d'emocionar-se amb àlbums ben acabats, s'embadaleix amb les il·lustracions, mostra el gust pel text ben arrodonit, tant pel que fa a l'estil com al desenvolupament del tema, i, en fi, valora els textos literaris ja siguin narratius, poètics o dramàtics publicats en col·leccions per a infants i joves que no fan caure la cara de vergonya als adults.

Andreu Sotorra és un crític ben documentat i argumentatiu. Creïble, a base de demostrar que no protegeix ningú (parlo des de l'experiència). Ha fet crítiques ferotges amb tanta delicadesa que estic segura que els autors i els editors se les han preses —pels múltiples agraïments amb què ho han manifestat—com una raspallada.

Ha digitalitzat les crítiques que ha publicat en suport paper, i ara les podem retrobar a La Saloquia, la primera de les quals va ser al Suplement de Cultura del diari «Avui»: El solar de les rates, de Joaquim Carbó, il·lustrat per Victòria Tubau, editat per Editorial Pirene. Continuarà amb l'extensa nòmina d'escriptors i il·lustradors que, per primera vegada, veien els seus retrats i les seves il·lustracions publicats a la premsa escrita.

El 1989 Sotorra es va trobar sense tradició pel que fa a la crítica de literatura per a infants i joves. Els escadussers articles que comentaven llibres a la premsa general feien la gara-gara manyaga als menuts, que, òbviament, no els llegien. Andreu Sotorra no va dubtar a qui s'adreçava des del primer comentari. Els receptors havien de ser els adults mediadors que tenen a la seva mà recomanar o adquirir un llibre per als infants. I una altra novetat, ho fa des dels valors estètics i literaris per sobre dels didàctics.

Fa crítica des de la humilitat d'un lector que analitza llibres des de la premsa escrita. Eclèctic en la tria d'autors i de temes, seguint el gruix de novetats editorials que els prescriptors escolars i els altres adults no tenen a l'abast de llegir. Per això es troba amb diversitat de textos, clàssics i contemporanis, diversitat de gèneres i d'experimentació formal.

El professorat no tenia altra guia que la publicitat editorial, però Andreu Sotorra no s'adreça exclusivament a l'àmbit escolar. Els seus comentaris faciliten informació sobre el corpus d'actualitat literària tant a professionals de l'ensenyament, com a responsables de les seccions infantils a les biblioteques, a les famílies sense formació específica en lectura infantil o a monitors de punts de lectura a les piscines, posem per cas. Funció que continua fent des de l'àmbit digital, del qual és autor pioner aquí.

Sovint fa connexions entre l'obra comentada i altres textos, la posa en relació amb les adaptacions cinematogràfiques, amb la música, amb obres de teatre, amb exposicions d'art i amb l'actualitat, amb la resta de l'obra de l'autor comentat o amb la d'altres autors. Vegeu, per exemple, els articles d'actualitat i la selecció de novetats a la crítica núm. 967, Suplement de tardor: Les balances del temps. 20 anys sense Ovidi Montllor. «La cançó de les balances». La literatura concentra més del 50% de la producció editorial catalana. Un «Patufet» en clau de cabaret. Tria de novetats tardor 2015. (Revista Digital CORNABOU, 20 novembre 2015)

Un recull d'un miler de ressenyes, uns quatre mil títols seleccionats amb criteri de qualitat i adequació al lector i analitzades amb rigor. Reflexions, en veu alta, dels encerts i dels desajustos de les traduccions, de les deficiències editorials en cada moment. Impressionant. No m'estranya que el 2007 el Consell Català Llibre per a Infants i Joves, constituït el 1982, atorgués a Andreu Sotorra el Premi Trajectòria pel conjunt de l'obra crítica literària.

Lena Paüls
Blog «Pont d'Enseula»
12 de gener del 2016

Visualitzeu l'apunt en aquest enllaç:
<http://bit.ly/1ULJ22Z>